

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 9 (599), 22. siječnja 2023.

KRALJICA

3. nedjelja kroz godinu

Gospodin mi je svjetlost i spasenje.

*Gospodin mi je svjetlost i spasenje:
koga da se bojim?*

*Gospodin je štit života moga:
pred kime da strepim?*

*Za jedno molim Gospodina, samo to ja tražim:
da živim u domu Gospodnjem sve dane života svoga,
da uživam milinu Gospodnju
i dom njegov gledam.*

*Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja
u zemlji živih.*

*U Gospodina se uzdaj, ojunaci se,
čvrsto nek bude srce tvoje:
u Gospodina se uzdaj!*

Psalam 27, 1.4.13-14

I. čitanje (Iz 8, 23b-9,3), II. čitanje (I Kor 1, 10-13.17)

Evangelje po Mateju (Mt 4, 12-23)

OBRATITE SE, JER JE KRALJEVSTVO BOŽJE MEĐU VAMA

Vrlo često nam se događa da se nađemo u situaciji koja nam se čini bezizlazna. Izgleda nam da se mrklina spustila u našu dubinu, da nam je zamračila smisao življenja. To se svakome događa. I to je normalno. Ali je vrlo različito gledanje na to tamno vrijeme, na beznađe. Biblija registrira takvo jedno stanje u 'Obećanoj zemlji'. I tamo je zavladała 'mrklina', a oni se nadali da će trajno biti svjetlost i čudesni plodovi. Izgubili su horizont kojeg su vidjeli idući kroz 'pustinju'. Ovaj slučaj Izraelaca je model za cijelo čovječanstvo.

Za svakoga čovjeka. Skoro bi se moglo reći da je to normalno ljudsko stanje iako je vrlo teško i bolno. Zato se nameće pitanje kako i na koji način izići iz tog kriznog stanja? Mi očito ne možemo promijeniti svijet niti kozmološka zbivanja. Što nam ostaje kao mogućnost? Potrebno je da nađemo način i kuražu da promijenimo sami sebe. Religiozno rečeno to znači potrebno nam je obraćenje. Potrebno nam je novo svjetlo kojim ćemo gledati na sebe i svijet.

Ima nešto danas također slično onome što se dogodilo u povijesti Izabranog naroda. Nastala je velika komunikacija - jedno kraljevstvo, a s druge strane velika podijeljenost. Podijeljenost na svjetskoj razini i podijeljenost u samom izraelskom narodu. Jedni su druge držali nečistima, jedni su druge u ime iste vjere isključivali i proklinjali. Kao da je to konstantno prisutno u ljudskom rodu. Neke stvari se trajno ponavljaju od Adama do današnjeg čovjeka. "Ništa nova pod kapom nebeskom" (Nar. poslovice). Izgleda da ljudi do dana današnjega nisu svjesni čovjeka i njegove veličine i dubine. Nismo svjesni čovjeka u sebi, a osobito u drugome.

Radi toga se i ne rađa novi čovjek. A bez rađanja novog čovjeka nema ni novog vremena. Isus nas upozorava da Boga prepoznamo "među nama i u nama". Tada se počinje doživljavati osmišljeni život. Puni život je tek onda kad u sebi ima božanske komponente. Tko je taj koji će nam unijeti više svjetla u život? Sigurno ima takvih osoba. One su među nama. Mi često nemamo povjerenja u njih nego čekamo neko rješenje negdje iz daljine.

Problem je da se nikada ne prihvaća proroka iz vlastite sredine. Pa se nikada i ne susretne proroka ni svjetlost. Ipak Mesiju se otkriva u bližnjemu, među svojim, ili ga se uopće ne upozna. Mi također imamo kompleks pred samim sobom. Sve nam je strano dobro i vrijedno, i sve domaće slabo i bezvrijedno. I da je to opća pojava vidi se iz toga što jednako tako misle intelektualci (na svojem planu) kao i radnici.

Onoga koga mi čekamo on je već među nama. Među nama su osobe koje nam mogu unijeti svjetla u život. Među nama su osobe koje mogu svojom plemenitošću i ljubavlju rastjerati tamu nad nama i u nama. Važno je biti siguran da nikada nisi sam. Bog je uvijek u nama i među nama. To je temeljna sigurnost i temeljno osmišljanje življenja. Doživljaj Boga u sebi je doživljaj smišljenog življenja, odnosno postojanja. "Kraljevstvo Božje je među vama i u vama"! Nemojmo misliti da je samo danas vrijeme kad se misli da je pritiskla tama.

Tako su uvijek ljudi doživljavali sadašnje vrijeme, a kad je postalo prošlo dobilo je novo lice i izgleda ljepše. Svako prošlo vrijeme koje smo proživjeli danas nam izgleda lijepo. Krizna vremena (vremena tame) također imaju svoj duboki smisao.

Krize uvijek pročišćavaju čovjeka i ljudski rod. Tko ih nadživi uspravno iz njih 'profitira'. Tako je sa svim krizama. U svim krizama treba sačuvati optimizam. Nema ni jedne situacije koja je bezizlazna. 'Svaka soba ima svoj prozor'. Svaka kriza ima svoj izlaz. I to je potrebno unutarnje usvojiti prije 'vladanja tame'.

Svaka kriza u stvari nas mijenja. Ne mijenja se lice svijeta, ali se mijenja naša nutrina. I to je ono na što je pozvao Isus. On poziva na unutarnje preobraženje i time na otpornost prema svim zlima. Zlo nije dokinuto nego je čovjek unutarnje preporođen ojačan.

Koliko god je utopija i zanos potrebna da nas stimuliraju u hodu prema budućnosti, isto tako nas i krize 'prizemljuju' i konkretiziraju. Eto, čovjek je 'složen' od ta dva pola. Isusova osoba, život i nauka uvijek su budili nadu kojom se savladava svakodnevnne konfliktne situacije. Svjetlo Božje je u nama. Slijedimo ga i neka nam budućnost bude svijetla i optimistična.

Marijan Jurčević, OP